

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: JOMFRU ELSE, JOMFRU ELSE

Citation: Aarestrup, Emil: "JOMFRU ELSE, JOMFRU ELSE", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.88.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aare04val-shoot-workid61732.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

JOMFRU ELSE, JOMFRU ELSE

I

Jomfru Else, Jomfru Else!
Skrev Hr Peder til den Skjønne:
Jeg har beilet nu saa længe,
Vil I ei min Troskab lønne?

II

Dybt mit Slot, med røde Mure,
Speiler sig i Søens Vove;
Hjort og Hind paa Marken spille
Og i mine mørke Skove.

III

Liden Smaadrenge staaer med Roser
Ved det gamle Borgeled -
Egesengcn i mit Kammer
Er saa eensom, er saa bred.

IV

Mine lange, slebne Speile
Længes under Loftets Bue
Efter Eders tusind Ynder
Tusindfoldigen at skue.

V

Over mig, som Eders Slave,

Skal I egenmægtig raade -
Und mig Eders Haand at fæste,
Und mig Eders Hjertes Naade!

89

VI

Jomfru Else, Jomfru Else!
Uden Eders Rosenlæbes
Sagie Ja, gaaer jeg til Grunde -
Elskes maa jeg, eller dræbes!

VII

Ædle Herre, Ædle Herre!
Skrev den Skjønne ham tilbage:
At jeg ei kan elske Eder,
Maa i Sandhed jeg beklage.

VIII

Eders Slot og Eders Skove
Kan mit Hjerte ei bevæge;
Selv I er jo mørk og skummel
Som de gamle Skovens Ege.

IX

Feigt af Eders Fædres Rigdom
Lever I - med stolte Fagter:
Guldets Slave, Skjønheds Slave,
Begge Dele jeg foragter.

X

Jeg er fri og hader Trældom -
Vil I døe - Nuvel - vær færdig!
Som I er, kan I ei elskes -
Søg at gjøre Jer elskværdig!

XI

Og Hr Peder læste Brevet,
Satte det i Speilets Ramme:
90 og han tog den sølvindlagte
Kuglebøsse med det samme;

XII

Tog det guldbeslagne Krudthorn
Søg at gjøre Jer elskværdig!
Mumled han, og spændte Hanen:
Jomfru Else! Jeg er færdig!

XIII

Knaldet sprængte Borgens Ruder,
Gjenlød I de mørke Skove,
Og den bange Hind bortflygted,
Hvor den drak af Søens Vove.

XIV

Jomfru Else, Jomfru Else!
Blev din Beiler nu elskværdig?
Er du rede til at elske,
Som til Døden han var færdig?

XV

Ja! du sukker, og mod Himlen
Løfter Haanden op, den hvide:
Jeg er hans! Han vandt mit Hjerte!
Jeg vil sove ved hans Side.

XVI

Over Graven ud i Vandet
Egegrenen nu sig speiler:
Og den stolte Jomfru hviler
Nu ved Siden af sin Beiler.